

דיקלה שחק

גם אני יכולה

הסיפור של מגל יגון, שבגיל 35, בזכות תוכנית ייחודית של מכללת רופין שבעמק חפר, מצליחה להתגבר על לקות למידה קשה שמנעה ממנה חיים עצמאיים, והרחיקה ממנה את הסיכוי להתחיל ללמוד ולחיות בזכות עצמה. כעת היא מכריזה: "עם תואר ביד, הגיע הזמן למצוא גם חתן" * סיפור כנגד כל הסיכויים

מגל יגון. "המורים והאחים שלי מאוד גאים בי"

מי שדואג לך, שתלמידים בשלומך, יש גם את החסרונות - שלא תמיד יש לי את סקס שאני רוצה, אבל ככה נראה לי עדיף כרנעי'. במהלך הלימודים ביחסונה העצמי גבר, עד שהיא כבר מכריזה בפני סגל התוכנית כי כעת היא גם מוכנה למצוא חתן. נלית נעים, המדריכה שטלווח את יגון, מספרת על התפתחותה האישית של יגון את צוות המורים, וגם יגון מודעת להצלחתה הלימודית: "אני מרגישה שטארד התקדמתי במינה לימודית, לטובת אנגלית ומתמטיקה, משהו שלא חשבתי שאעשה אותו במחיינו יגון, השלב הבא הוא מציאת עברי בתחום לימודי, אני יכולה להשתלב בכל מיני תחומים לוגיסטיים ובצוות ניהולי, היא בתום הלימודים נתמך על ידי הלייוו האישית שמציעה עבודה, והנו חלק מהת' וכנית. "השאיפה שלי היא לתנוע לתברות הגדולות כמובן, ואני יודעת שאני יכולה", היא מסכמת.

את המצטרפת על העבודה שהתחלת ללמוד בלי מטרותי. לא אני נאמינה שלימודים אין גיל, גם אנשים בגילי יכולים ללמוד ולעבוד בתחום שהם מתחשקים. אני מרגישה שרק שבצאתי את התוכנית הזו, שנפתחה וכן קוד לפני שתחלתי ללמוד, הייתה לי באמת האפשרות הזו". התקדמות הלימודית של יגון מתפקדת את צוות המורים, וגם יגון מודעת להצלחתה הלימודית: "אני מרגישה שטארד התקדמתי במינה לימודית, לטובת אנגלית ומתמטיקה, משהו שלא חשבתי שאעשה אותו במחיינו יגון, השלב הבא הוא מציאת עברי בתחום לימודי, אני יכולה להשתלב בכל מיני תחומים לוגיסטיים ובצוות ניהולי, היא בתום הלימודים נתמך על ידי הלייוו האישית שמציעה עבודה, והנו חלק מהת' וכנית. "השאיפה שלי היא לתנוע לתברות הגדולות כמובן, ואני יודעת שאני יכולה", היא מסכמת.

ועכשיו, דרוש חתן
מאז שנה שעברה, בה נבכסה יגון לתוכנית הלימודים, מלווה אותה תחושה טובה: "אני סוף סוף מרגישה שאני לא מוכנסת את הנון שלי". גם שמה מתעקשת להתמודד עם החצאנה הכלכלית כמחוח עצמה. "אני עובדת בקייטרינג כבר רחבה מאוד שנים, מגיל 25. התחלתי כמנישת אולם וקפה ואז הציעו לי לעבוד כעוזרת במחית בקייטרינג שלם ליד החוות".
מהמסירים לפנים
לפני שנה וחצי הרשינה יגון שטשוה חסר בחייה, והחליטה לפתוח תלום ישן שנכנס כבר מוסון. "הינתי שינוי בחיים", אומרת יגון בעצב. "הרנשתי שהפסדתי עשר שנים סתם עיני שלי בעבודה, הסכתי אני אני יכולה להת' קום להלך. תמיד רציתי ללמוד, אבל ידעתי שיש לימיווי הלימודה שלי יצויים לי בעיה", מסבירה יגון.
עוברת סוציאלית מהמרכז לייקוץ שבו גרה יגון וספרה לה על תוכנית מיוחדת ללקייו ללמוד שנפתחה במכללת הסכלוגית רופין. "השמת' שזה משהו שיכול להצליח לי, הלחתי לראיון והתמכלתי", היא מספרת בחיך.
לפני שלוש שנים נפתח הסלול הלימודים המיוחד מרופין לקייטרי. המסלול מאפשר לבעלי לקיות ללמוד בנורמה המסלול מורכב להגיע ללימודים בגובה מסלול מורכב ללמודים שרובם נסרו במסלול חינוך שונים לאורך השנים, חלק מן המסלול הגיעים לתוכנית הלימודים הם בעלי קשיים רבים, ביניהם גם בעלי בעיות של אי יודעת קראת וכתוב. המגל הנישה של התוכנית דוגלים בעבודה מאומת, מרגישה ופרטנית, בה ישלי' מתפארת יגון ומברחת להסביר: "זה מאוד חסתר אצלי עם השנים".
ליגון ולתלמידים אחרים מכוו, מאוד קל להתחבר למסלול המורים. את הסיבה מסבירה יגון: "מורים רבים בסגל הם בעלי לקות חשדית והאחרונה לימודים בסלול לוגיסטי טיפה וניהול. "אני מאוד אוהבת אמנות והש' ללמוד. אני חושבת שזה משהו שיוצר הדי' חות ובחנה איתנו, בו יש להם הבנה לגבי הקשיים של המסלול, גם הם חוז תחושת דומת לשלנו".

למרות זאת, לקיות הלימודה לא מנעו מיגון להמשיך הלאה בחייה, וכשהגיע זמן הגיוס לצבא היא התייצבה כמתח הקיפ' כמו שאר חבריה. "שירת' בעזה בחטיבה צפונית, הייתי מקורה בחיל הקשר, עשיתי שירות מלא", היא מספרת בנאוה.
אף המרתית במקרה עם בעיות של לקי' ויות למידה?
"זו לא הייתה טמש בעיה כי המפקד היה מביא לי מכתבים להדפיס, או לא נדרשתי לכתוב או לחבר כעצמי. ברוב הפעמים התם קיר לא התנגס עם בעיות הלקיות שלי".
לאחר שנתיים של שירות צבאי חזרה יגון לבית הוריה, שקברו בינתיים לנתיב העש' רח בדרום. שם עברה יגון כמחשנאית בחברה דרומית במשך שמונה חודשים. לאחר השיבה מחודשת עם הוריה, הם החליטו להפשי יחד את הורך שבה יגון התקדם לעצמאות בחייה. "היפסנו יחד אף אוכל להתקדם בחיים, רצי' תי מסגרת כלשהי שתאיים לי".

מבחר החיפושים הם שמעו על 'המרכז לייקוץ ושיקום' בתרציה. "זה מקום שבא לעזור לאנשים שיש להם לקיות למידה או שצרכים עזרה בדרך לעצמאות אישית", היא מסבירה. למרות שמורכב בחברה עצמאית לחלוטין, בעקבות תחושת הביטחון שנתנו לה המרכז לייקוץ ושיקום היא נמצאת שם כבר 12 שנה. במקום יש דירות מורים המחולקות על פי רמת עצמאות. "יש דירות שיש בהן אף בית ומרדיון שיש שם כל לילה, אבל אני גרה בדירה עצמאית לחלוטין עם עזר שתי השפות ברמה שלי", מתארת יגון את חייה במרכז לייקוץ. "הדירות מחולקות על פי רמת תפקוד, וזה נועד בכדי שנוכל להתקדם עם כלבים".

את עצמאות לחלוטין ובכל זאת עדיין גרה שם. מה המפסד "כשעובתי את היות של הוריהם על ידיעתי לאן ללכת" מתוודה יגון. "המקום הזה נתן לי כוח לחיים".
יגון עובדת במהלך השנים על עזרת הדירה אחרת.
"למען האמת, חזום אני רחבה מרות משתמ' שת בעזרה שנתנים לי שם, אבל יש עזרה

תוכנית חדשה במכללת רופין בעמק חפר, נותנת לראשונה מענה לבעלי לקיות למידה המעוניינים בלימודים נבחרים. מגל יגון, בתורה בת 35 בעלת לקיות למידה מגיל צעיר, שמתגוררת במדריקט מיוחד לבעלי לקיות למידה, החליטה לפתח ללמוד - דבר שלא הועז להלום עלי מעולם. עתה, על סף סיום הלימודה בתוכנית המיוחדת, היא כבר מתכננת לצאת לחיים עצמי' איים לראשונה בחייה. למצוא עבודה מוצר' למטבח שבו היא עובדת כבר עשר שנים, וכן, גם למצוא חתן.

יגון הממורים
עוד בגיל שנתיים אימא של מגל יגון הרגי' שה שטשוה לא מתנהל כשורה עם הבת, כפי שנבחרת יגון: "אימא שלי שמח לב שחותר' מתחת שלי איתי מאד". מבריקות שערבה במהלך חייה, גילו עזר בגיל צעיר כי היא מאוכזבת בלקיות למידה קשה. בעשור האחרון, לקות למידה היא רבר נפוצ ומסוקל, אבל כשיגון הייתה ילדה, התחום הזה לא היה מוכר ולא ידעו לאבחן ילדים בעלי לקות זו.
יגון נולדה ביישוב נירם ולמדה בבית ספר חקובצי שבאזור. כבר אז היא שובצה בכיתה קטנה שנוצרה עבור תלמידים חלשים מבחינה לימודית. "בבית הספר התיכון אליו רגיל", מספרת יגון, "לא חוויה לי תחושה של משהו שונה במיוחד".
לקות הלימודה של יגון מתאיינת כבע' יות ויחזון וכבעיות קשורות מבתי, בהי' גוי כהחלת אתות. אך יש ויכר' צורם שלטווח את יגון מאז כיתה ר' "אני ווברת שמומים לא היו קוראים את המספרות שלי", היא מספרת במבוכה. "אז הוריהם שלי קנו לי מכתב כתיבה כדי שאוכל להכין את שיעורי הבית, כדי שמומים שלי לא יחללו מכחי' להבין אותי".
אף הבנת שהמחברות שלך לא נבריקות "הורים היו אומרים לי שלא ברט את המס' ברט שלי בכלל שהם לא מבינים את המס', שמומים יגון, "אז תחושה לא נעימה".

